

ΒΑΚΑΛΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΟ 1967

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Τότε ο Πακούβιος είπε ότι ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα όσα είχε γράψει αλλά όμως του φαινονταν αυτά (ότι ήταν) κάπως τραχιά και στυφά.

«Έτσι είναι» είπε ο Άγκιος, «όπως λες, και ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό γιατί ελπίζω ότι θα είναι καλύτερα όσα θα γράψω στη συνέχεια. Λένε αλήθεια, πως με τα πνεύματα συμβαίνει το ίδιο πράγμα που συμβαίνει στους καρπούς. Όσοι γεννιούνται σκληροί και πικροί αργότερα γίνονται γλυκοί και ευχάριστοι, αλλά όσοι γεννιούνται απ' την αρχή μαραμένοι και μαλακοί δεν ωριμάζουν αργότερα αλλά σαπίζουν.

Ο Λίκινος, ο δούλος του Αισώπου μας (ή του φίλου μας Αισώπου), που είναι γνωστός σ' εσένα, δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Αυτός για λίγους μήνες στην Αθήνα έμεινε ως ελεύθερος κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο, από εκεί έφυγε στην Ασία. Αργότερα κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις όταν έμαθε από επιστολή του Αισώπου ότι αυτός ήταν δραπέτης συνέλαβε τον άνθρωπο και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο.

1 α. quod:quem

pomis:poma

idem:eandem

nostris:nostrorum

servus:servis

tibi:a se

menses:mensium

litteris:litterae

hominem:homo,hominum

β. meliora:bene,melius,optime

matura:maturiora,maturrima/maturissima

libero:liberius,liberiores,liberrimum,liberrimo

2α. dixit:dicens

esse:estote

scripsisset:scripturus sit

videri:visum iri

fugit:fugeretis,fugite

cognovisset:cognoscendus

comprehendit:comprehendisse

tradidit:traduntur

2β. nascuntur:nascens,nasciturus,natus

abiit: abeat,abiret,abiturus sit

3α. id:υποκείμενο στο «raenitet»

me:αιτιατική προσώπου φανερώνει το συναίσθημα (που μετανιώνει) στο «raenitet»

fore:αντικείμενο στο «spero», ειδικό απαρέμφατο, ετεροπροσωπία

servus:παράθεση στο «Licinus»

Roma:αφαιρετική που δηλώνει απομάκρυνση από τόπο στο «fugit»

menses: αιτιατική του χρόνου στο «fuit»

fugitivum: κατηγορούμενο στο «eum» από το «esse»

β. **«quae scripsisset»** Δευτερεύουσα αναφορική ουσιαστική πρόταση ως υποκείμενο στο απαρέμφατο «esse» της προηγούμενης πρότασης. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «quae» και εκφέρεται με υποτακτική γιατί είναι κλεισμένη σε πλάγιο λόγο. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού «scripsisset» επειδή εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου «dixit» και από άποψη χρονικής βαθμίδας εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν. Είναι πρόταση επιθυμίας ως προς το περιεχόμενο λόγω της εγκλίσεως εκφοράς της. (Η δευτερεύουσα αναφορική πρόταση θα μπορούσε να θεωρηθεί προσδιοριστική στο εννοούμενο ea το οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως υποκείμενο του ειδικού

απαρεμφάτου esse. Η εισαγωγή και η εκφορά της αναφορικής προσδιοριστικής αιτιολογείται όπως παραπάνω).

Cum...cognovisset Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον ιστορικό ή αφηγηματικό «cum» γιατί υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση ανάμεσα στην κύρια και τη δευτερεύουσα πρόταση δημιουργώντας μία σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους. Εκφέρεται με υποτακτική όπως οι προτάσεις του ιστορικού αφηγηματικού cum γιατί είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου που υπάρχει στην υποτακτική. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού «cognovisset» γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο «comprehendit, tradidit» και από άποψη χρονικής βαθμίδας εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν

4α. Homo a quodam Platone Sardonio comprehensus est

β. Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abisse

γ. Noli hominem tradere

Ne hominem tradideris

Επιμέλεια: Καθηγητών Φροντιστηρίων Βακάλη